

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾

14 Mûcizelerin Allah tarafından gerçekleştirildiğini, delilleriyle bildikleri, vicdanları, bunların doğruluğuna tam bir kanaat getirdiği halde, zulüm ve kibirlerinden dolayı mûcizeleri bile bile inkâr ettiler. Fesat çıkaranların, bozguncuların âkıbetinin nasıl olduğuna ibret nazarıyla bir bak, incele.

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ
مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾

★ 15 Andolsun biz Dâvûd'a ve Süleyman'a ilim verdik. Onlar:

“- Lütufta bulunarak bizi mü'min kullarının bir çoğundan üstün kılan Allah'a hamdolsun” dediler.

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عَلَّمْنَا مَنَظِقَ الطَّيْرِ وَأُوتَيْنَا
مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنْ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾

16 Süleyman Dâvûd'a varis olup, onun yerine geçti. Süleyman:

“- Ey insanlar, bize kuş dili öğretildi. Bize her şeyden nasip verildi. Doğrusu bu apaçık bir lütuftur” dedi.

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾

17 Cinlerden, insanlardan ve kuşlardan müteşekkil askerî erkânı ve orduları Süleyman'ın emrinde, ona hizmet için toplandı. Hepsi düzenli olarak sevkediliyordu.

حَتَّىٰ إِذَا اتَوْا عَلَىٰ وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَسَاكِنَكُمْ
لَا يَحْطِمَنَّكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾

18 Nihayet Karınca vadisine geldiklerinde durdular. Kraliçe karınca:

“- Ey karıncalar, yuvalarınıza girin. Süleyman, askerî erkânı ve orduları farkında olmadan sizi ezmesinler” dedi.

فَتَبَسَّمَ ضَاحِكًا مِّنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾

19 Süleyman onun sözlerine tebessüm ederek güldü:

“- Rabbim, bana ve ana-babama verdiğin nimete şükretmemi ve hâlis niyet ve amaçlarla, hoşnut olacağın, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirmemi, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlamamı, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olmamı, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işlememi gönlüme ilham et, gazabını davet eden şeylerden uzak tut. Rahmetinle beni dindar, ahlâklı, hayır-hasenât sahibi mü'minlerin, sâlih kullarının arasına kat” dedi.

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهُدُودَ أَمْ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٢٠﴾

20 Süleyman uçar kuvvetleri, kuşları gözden geçirdi, denetledi.

“- İbibiği niçin göremiyorum? Yoksa kayıplara mı karıştı?” dedi.

لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْبَحَنَّهُ أَوْ لَيَأْتِيَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾

21 “- Önu ağır bir ceza ile tüylerini yolarak cezalandıracağım veya onu mutlaka keseceğim yahut da hükümranlığımı güçlendirecek çok önemli bir hizmet yaparak yanıma gelmiş olacak.”

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ

وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَبَإٍ يَقِينٍ ﴿٢٢﴾

22 Çok geçmeden İbibik geldi.

“- Ben senin bilmediğin bir şeyi öğrendim.

Sebe'den sana doğru ve önemli

bir haber getirdim” dedi.